

”مینی بچی - باپ سمان رحمدل بن اُنیکون کو راستا بتاؤ، جو بچی

دِن رات سروس ۾ لگی رھتی ھئ۔ وھی بھادر ھئ۔“

پرشن :- اونچی تقدیر کا مکہ آڌار کس بات پر ھئ؟

اُتر :- یاد کی یاترا پر۔ جتنا جو یاد کرتا ھئ اُتني اونچی تقدیر بناتا ھئ۔ شریر نرواہ

اُرت کرم کرتی باپ اُور ورثی کو یاد کرتی رھو تو تقدیر اونچی بنتی جائینگی۔

گیت :- تقدیر جڳاء کر آئی ھون....

اومر شانتی . بچی جب پندا ھوتی ھئ تو اُپنی ساٿ کرمون اُنوسار تقدیر لی آتی ھئ۔ کوئی شاھوکار پاس، کوئی غریب کی پاس جنم لیتنی ھئ۔ باپ پی سمجھتی ھئ کوارث آیا ھئ۔ جئسی جئسی دان پُچ کیئا ھئ، اُس اُنوسار جنم ملتا ھئ۔ اَب تہ مینی مینی سکیلڈی بچون کو کلپ باد قر سین باپ نین آکر سمجھایا ھئ۔ بچی پی جانتی ھئ ک ھر اُپنی تقدیر لی آتی ھئ۔ سورب کی بادشاہی کی تقدیر لی آتی ھئ۔ جنھون نین اُچی طرح سین جانا ھئ اُور باپ کو یاد کر رھی ھئ۔ یاد کی ساٿ تقدیر کا کنیکشن ھئ۔ جنم لیئا ھئ تو باپ کی یاد پی ھونی چاہیئی۔ جتنا یاد کرینگی اُتني تقدیر اونچی رھینگی۔ کتنی سھج بات ھئ۔ سیکنڊ ۾ جیون مکتی مل جاتی ھئ۔ تہ آئی ھو سکڌام کی تقدیر پراپت کرنی۔ اُپی ھرایک پرشارت کر رھی ھئ۔ ھرایک اُپنی کو دیک رھی ھئ ک ھر کئسی پرشارت کر رھی ھئ۔ جئسی ماما بابا اُور سروسبل بچی پرشارت کرتی ھئ۔ اُنکو فالو کرنا چاہیئی۔ سیکو باپ کا پریچہ دینا چاہیئی۔ باپ کا پریچہ دیئا تورچنا کی آد مذیہ اُنت کا پی آ جائینگا۔ رشی، مَنی آد کوئی پی رچتا اُور رچنا کی آد مذیہ اُنت کا نالیج دی نہین سکتی۔ اُپی تمھاری بُڌی ۾ سارا چکر سمرتی ۾ رھتا ھئ۔ دنیا ۾ کوئی پی باپ اُور ورثی کو نہین جانتی۔ تہ بچی اَب باپ کو اُور اُپنی تقدیر کو جانتی ھو۔ اَب باپ کو یاد کرنا ھئ۔ شریر نرواہ اُرت کرم پی کرنا ھئ۔ گھر بار پی سنپالنا ھئ۔ کوئی نرپنڌن ھئ تو ھو اُچی سروس کر سکتی ھئ۔ بال بچی کوئی نہین تو اُنکو سروس کرنی کا اُچا چانس ھئ۔ اِستری کو پتی وا بچون کا پنڌن ھوتا ھئ۔ اُگر بچی نہین ھئ تو پنڌن مُکت ٺھری نان۔ ھو جئسی وانپرستی ھو گئی۔ قر مُکتی ڌام ۾ جانی کی لیئی سنگ چاہیئی۔ پڳتی مارگ ۾ تو سنگ ملتا ھئ ساڌوئون آد کا، نورتی مارگ والون کا۔ ھو نورتی مارگ والی پرورتی مارگ کا ورثا دلاء نہ سکی۔ تہ بچی ھین دلاء سکتی ھو۔ تمکو باپ نین راستا بتایا ھئ۔ پارت کی ھستری جاگرافی 84 جنمون کی بئٿ سمجھاؤ۔ پارتواسی ھین 84 جنم لیتنی ھئ۔ ایک کی بات نہین ھئ۔ سوریونسی سو قر چندرونسی گھراڻی ۾ آتی ھئ۔ وئش ونسی.... نمبر وار تو ھوتی ھئ نان۔ پارت کا پھلا نمبر پرنس ھئ شری کرشن، جسکو جھوٹی ۾ جھوٽاتی ھئ۔ دوسری نمبر کو جھوٽاتی ھین نہین ھئ کیونک کلا کمر ھو گئی۔ جو پھلا نمبر ھئ، پوجا اُسکی ھوتی ھئ۔ منش سمجھتی نہین ک کرشن ایک ھئ وا دو تین ھئ۔

ڪرشن ڪي ڏنائسٽي چلتي هئ، يهه ڪسڪو پي پتا نهين هئ. پوجا صرف نمبرون ڪي هوتي هئ. مارڪس تو نمبروار هين ملتي هئ. تو پرشارت ڪرنا چاهيئي ڪ ڪيون نه هم پهلي نمبر ۾ آئين. ماما بابا ڪو فالو ڪرين، اُنڪي راجڌاني لي ليوين. جو اچي سروس ڪرينگي وهه اچي مهاراجا ڪي گهر ۾ جنم لينگي. وهان تو هئ هين مهاراجا مهاراڻي. اُس سميه ڪوئي راجا راڻي ڪا ٿائيتل نهين هوتا هئ. وهه باد ۾ شروع هوتا هئ. دواپر سين جب پتت بنتي هئ تو اُنڙي بڙي پراپرٽي والي ڪوراجا ڪها جاتا هئ. ڦر مهاراجا ڪا لقب ڪم هو جاتا هئ، پرايلوپ هو جاتا هئ. ڦر جب پڙتي مارگ هوتا هئ تو غريب، شاهوڪار ۾ فرق تو رهتا هئ نان. اَب تم بچي هين شو بابا ڪو ياد ڪرتي هو اوڙ اُن سين ورثا لي رهي هو. اوڙ ستسنگون ۾ منش بڻ ڪٿا سناتي هئ، منش، منش ڪو پڙتي سڪلاتي هئ. وي گيان ديڪر سدگتي نهين ڪر سڪتي. ويد، شاستر آد سڀ هئ پڙتي مارگ ڪي. سدگتي تو گيان سين هوتي هئ. پُنرجنم ڪو پي مانتي هئ. بيچ ۾ تو ڪوئي پي واپس جا نه سڪي. اُنٽ ۾ هين باپ آڪر سڀڪو لي جاتي هئ. اِتي سڀ آتماين ڪهان جاکر نهرينگي؟ سڀ ڌرم والون ڪي سيڪشن تو اَلگ اَلگ هئ نان. تو يهه پي سمجھانا هئ. يهه ڪسڪو پتا نهين هئ ڪ آتماون ڪا پي جهاڙ هئ. تم بچون ڪي ٻڌي ۾ ساري جهاڙ ڪا گيان رهتا هئ. آتماون ڪا جهاڙ پي هئ، جيوَآتماون ڪا پي جهاڙ هئ. بچي جانتی هئ ڪ هم يهه پُراڻا شرير چور ڪر گهر جا رهي هئ. ”مئن آتما“ اِس شرير سين اَلگ هون، يهه سمجھنا گويا جيتي جي مرنا. آپ مُئي مَر گئي دنيا. مَتر، سنڀندي آد سڀڪو چور ديئا. پهلي پوري سڀڪا ليڪر، مَر تبلي ڪي اڌڪاري بن ڦر جانا هئ. باپ ڪو ياد ڪرنا تو بهت سهج هئ. پل ڪوئي بيمار هو، اُنڪو پي ڪهتي رهنا چاهيئي ڪ شو بابا ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. جو پڪي يوگي هونگي اُنڪي ليئي مرنا پي اچا نهين هئ ڪيونڪ تم يوگ ۾ رهه روحاني شيوا ڪر رهي هو. مَر جائينگي تو شيوا ڪر نهين سڪينگي. شيوا ڪرني سين اپنا اونچ پد بناتي رهينگي اوڙ پاڻي بهنون ڪي شيوا پي ڪرنا هئ. باپ سين ورثا پاءِ رهي هئ. هم آپس ۾ پاڻي پاڻي هئ، ايڪ باپ ڪي بچي هئ.

باپ ڪهتي هئ مجھي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. آگي پي اُٿسي ڪها ٿا. ڪسڪو پي سمجھاءِ سڪتي هو، بهن جي اُتوا پاڻي جي، تمھاري آتما تموپرڌان بن گئي هئ. جو ستوپرڌان ٿي اَب ڦر تموپرڌان سين ستوپرڌان بن ستوپرڌان دنيا ۾ چلنا هئ. آتما ڪو ستوپرڌان بنانا هئ ياد ڪي ياترا سين. ياد ڪا پورا چارٽ رکنا چاهيئي. گيان ڪا چارٽ نهين رک سڪينگي. باپ تو گيان ديتي رھتي هئ. جاچ رکني هئ ڪ هماري اوپر جو وڪرمون ڪا بوجھا هئ، وهه ڪئسي اُتري. اِس ليئي ياد ڪا چارٽ رکنا جاتا هئ. هم نين ڪتنا گھنٽا ياد ڪيئا؟ موڻ وطن ڪو پي ياد ڪرتي هئ ڦر نئين دنيا ڪو پي ياد ڪرتي هئ. اُٿل پاڻل هوني هئ. اُسڪي پي تيارِي هو رهي هئ. بامبس آد پي بنتي جائينگي. ايڪ طرف ڪهتي هئ ڪ هم اُٿسي اُٿسي مؤت ڪي ليئي سامان بناءِ رهي هئ. دوسري طرف ڪهتي مؤت ڪا سامان نهين بناؤ. سمندر ڪي نيچي پي مارني ڪا سامان رکا هئ، اوپر آڪر بامبس چور ڦر سمندر ۾ چلي جائينگي. اُٿسي اُٿسي چيزين بناتي رھتي هئ. يهه اپني هين وناش ڪي ليئي ڪر رهي هئ.

موت سامني ڪرا هئ. اٽني بڙي بڙي محل بنا رهي هئ. ٿر جاني هو يهه سڀ مٽي ۾ مل جائينگي. ڪنگي دٻي رهي ٿوڻ ۾.... لڙائي ضرور هونگي. ڪوشش ڪر پاڪيت سيڪي خالي ڪرينگي. چور پي ڪٽي گهس پرتي هئ. لڙائي ۾ ڪٿنا خرچا ڪرتي هئ. يهه سڀ مٽي ۾ مل جانا هئ. مڪان آد سڀ گرينگي. بامبس آد گرنِي سين سرشتي ڪي ٽين پاڳ خلاص هو جاتي هئ. باقي ايڪ پاڳ بچ جاتا هئ. ڀارت ايڪ حصي ۾ هئ نان. باقي تو سڀ باد ۾ آئي هوئي هئ. آبي ڀارت ڪا هين پاڳ بچينگا. موت تو سڀڪا هونا هين هئ تو ڪيون نه هر باپ سين پورا ورثا لي ليون. اس ليئي باپ ڪهتي هئ لوڪ سنبنڌيون سين پي طور ڀيانا هئ. باقي بنڌن نهين هئ تو بابا راءِ دينگي تو ڪيون نهين سروس ۾ لڳ جاتي هو. سوتنتر هئ تو بهتون ڪا ڀلا ڪر سگهي هئ. اڃا ڪهان ٻاهر نه جائي تو آڀني مٽر سنبنڌيون ۾ هين رحم ڪرنا چاهيئي. آڱي ڪهتي ٿي نان ڪ بابا رحم ڪرو. آب تو تمڪورستا ملا هئ تو اڙون ۾ پي رحم ڪرنا چاهيئي، جئسي باپ رحم ڪرتا هئ. باپ ڪهتي هئ مجهي ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. سنڀاسي لوگ تو هٿ يوگ آد ڪي ڪٽي محنت ڪرتي هئ. يهان تو يهه ڪڇ نهين هئ. صرف ياد ڪرو تو پاپ پسر هو جائينگي، اسر ڪوئي تڪليف نهين. صرف ياد ڪي ياترا ڪي بات هئ. اوفو بٽو، ڪرم انڊريون سين ڀل ڪرم پي ڪرو، صرف ٻڌي ڪا يوگ باپ سين لڳاڻو. سچا سچا عاشق بننا هئ اس معشوق ڪا. خد ڪهتي هئ ڪ هي عاشقون، هي بچون! ڀڄتي مارگ ۾ تو بهت ياد ڪيئا. ليڪن آب مجه معشوق ڪو ياد ڪرو تو تمهاري پاپ پسر هونگي. مٿن گئرنتي ڪرتا هون. ڪوئي ڪوئي بات شاسترون ۾ آ گئي هئ. ڀڳوان دواران گيتا سُنِي سين ٿر جيون مڪتي پاتي هو. منش دواران گيتا سُنِي سين جيون بنڌ ۾ آ گئي هو، سيڙهي اُترتي آئي هو. هرايڪ بات ۾ ويچار ساگر مٿن ڪرنا هئ. آڀني ٻڌي ڇلاني هئ، يهه ٻڌي ڪي ياترا هئ، جس سين وڪرم وناش هونگي. ويد، شاستر، يگي، تپ آد ڪرني سين پاپ ناش نهين هونگي. نيچي هين گرتي آئي. آبي تمڪو اوڀر جانا هئ. صرف سيڙهي ڪي چتر سين ڪوئي سمجھ نهين سڪينگي، جب تڪ اس ۾ ڪوئي سمجھائي نهين. جئسي چوئي بچي ڪو چتر دڪاءِ ڪر سڪانا پرتا هئ يهه هاڻي هئ. جب هاڻي ديڪينگي تو چتر پي ياد آئينگا. جئسي تمهاري ٻڌي ۾ آ گيا هئ. چتر ۾ سدا چوئي چيز دڪائي جاتي هئ. ٿر جاني هو ڪ وٽڪنڌ تو بڙا هونگا نان. بڙي راجڌاني هونگي. وهان هيري جواهراتون ڪي محل هوتي هئ، وهه ڦر پرايلوپ هو جاتي هئ. سڀ چيزين غائب هو جاتي هئ. نهين تو يهه ڀارت غريب ڪئسي بنا؟ شاهوڪار سين غريب، غريب سين شاهوڪار بننا هئ. يهه ڊراما بنا بنيا هئ. اس ليئي سيڙهي ۾ سمجهايا جاتا هئ، نئين نئين آتي هئ انڪو سمجھائي سين پرتڪٽس هونگي، مڪ ڪل جائينگا. بچون ڪو سروس لائق بنيا جاتا هئ. ڪئين سينٽرس ۾ تو بهت بچي آشانتي ڦهلتي رھتي هئ. ٻڌي يوگ ٻاهر ڀٽڪتا هئ تو نقصان ڪر ديتي هئ. وايومنڊل خراب ڪر ديتي هئ. نمبروار تو هئ نان. ڦر باپ ڪهينگي ٿر نين پڙها نهين، تو يهه حال آڀنا ديڪو. دن پرت دن جاستي ساڪياتڪار هوتي رهينگي. پاپ ڪرني والون ڪو سزائين پي ملتي رهينگي. ڦر ڪهينگي ناحق هر نين پاپ ڪيئا. باپ ڪو سناء ڪر پراشچت ڪرني سين ڪڇ

ڪم هو سگهتا هئ. نهين تو ورتي هوتي رهينگي. ائسا هوتا رهتا هئ. خد پي محسوس ڪرينگي پرنتو ڦر ڪهتي ڪيا ڪرين؟ هماري يهه عادت مٽني نهين، اس سين تو گهر جاڪر رهين. ڪوئي تو اچي سروس ڪرتي هئ. ڪوئي ڊس سروس پي ڪرتي هئ. هماري سٺا ۾ ڪوڻ ڪوڻ بهادر هئ، يهه باپ بٺ نام بناتي هئ. باقي لڙائي آڌ ڪي يهان بات نهين هئ. يهه هئ بيحد ڪي باتين. اچي بچي هونگي تو باپ ضرور مهما پي ڪرينگي. بچون ڪو بهت رحمڌل، ڪلياڻڪاري بننا هئ. آندون ڪي لائي بننا هئ. سيڪوراسنا بنانا هئ ڪ باپ ڪو ياد ڪرو تو وڪرم وناش هونگي. پاپ آتما اوڙ پڻج آتما ڪهتي هئ نان. ائسي ٿوريئي ڪ اندر پرماتما هئ ۱ آتما ڪوئي پرماتما بن جاتي هئ. يهه سپ رانگ هئ. پرماتما پر ٿوريئي پاپ لگتا هئ. اسکا تو ڊراما ۾ ڀارت هئ سروس ڪرني ڪا. منش هين پاپ آتما، پڻج آتما بنتي هئ. جو ستوپرڌان ٿي وهي تموپرڌان بني هئ. انڪي تن ۾ باپ بٺ ستوپرڌان بناتي هئ تو انڪي مت پر چلنا پري نان.

اچي باپ نين تم بچون ڪو وصال ٻڌي بنيا هئ. اچي تم جاني هو ڪ راجڌاني ڪئسي اسٽاپن هو رهي هئ. باپ هين برهما تن ۾ آڪر برهما مڪ وناولي بچون ڪو راج يوگ سڪاء، ديوي ديوتا بناتي هئ. ڦر پٽرجنر لي سيڙهي اترتي هئ. آب ڦر سپ رپيٽ ڪرنا هئ. باپ ڦر برهما دواران اسٽاپنا ڪراءِ رهي هئ. يوگ ٻل سين تم پانچ وڪارون پر جيت پاڪر جيت جيت بنتي هو. باقي لڙائي آڌ ڪي ڪوئي بات نهين هئ. اچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارننڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مڪيه سار

- (1) ٻنڌن مڪت بن باپ ڪي سروس ۾ لڳ جانا هئ، تب هين اونچي تقدير بنينگي. رحمڌل بن انيڪون ڪو راسنا بنانا هئ. آندون ڪي لائي بننا هئ.
- (2) اس شير سين ممتو نڪال جيتي جي مرنا هئ ڪيونڪ آب واپس گهر جانا هئ. بيماري ۾ پي ايڪ باپ ڪي ياد رهي تو وڪرم وناش هو جائينگي.

وردان - اڌڪاري پن ڪي استتي دواران باپ ڪو اپنا ساڻي

بناني والي سدا وجئي پو

باپ ڪو ساڻي بناني ڪا سهج طريقا هئ اڌڪاري پن ڪي استتي. جب اڌڪاري پن ڪي استتي ۾ استت رهتي هو تب وئرت سنڪلپ ۱ اشد سنڪلپون ڪي هلچل ۾ ۱ انيڪ رسون ۾ ٻڌي ڊگمگ نهين هوتي. ٻڌي ڪي ايڪاگرتا دواران سامنا ڪرني اوڙ پڪرني و نرنڱ ڪرني ڪي شڪتي آ جاتي هئ، جو سهج هين مايا ڪي انيڪ پرڪار ڪي وار سين وجئي بناء ديني هئ.

سلوگن - راجيوگي وهه هئ جو سيڪنڊ ۾ سار سين وستار اوڙ

وستار سين سار ۾ جاني ڪي آڀياسي هئ.